

[Enggaard.]

lovene. Venstre vil stemme for de ændringslag, som er stillet af ministrene og tiltrådt af udvalget, og vil stemme imod det ændringsforslag, som er stillet af socialistisk folkeparti vedrørende reduktion af refusionsprocenten i lovforslaget om folkekirkens lønningsvæsen.

Arbejdet i udvalget har været præget af en lang række møder, hvor man har drøftet ikke mindst det, som de mange deputationer og henvendelser til udvalget kunne give anledning til. De synspunkter i betænkningen, som gælder enkeltgrupper eller samlede områder med fælles problemer, må ses på baggrund af de kommende forhandlinger mellem ministeren og organisationerne; vi går jo nu ind i en periode, hvor en lang række af disse ting vil være genstand for forhandlinger.

Af de synspunkter, som er gengivet i udvalgets betænkning, skal jeg i særlig grad hæfte mig ved nogle enkelte, mens jeg i øvrigt fuldt og helt vil henholde mig til betænkningen, som på en klarere måde er i stand til at redegøre også for det, som jeg kan tiltræde på disse områder, end det vil være muligt for mig her ved denne behandling.

Jeg vil hæfte mig ved det udprægede behov, der efter venstres opfattelse eksisterer for en koordinering af statens og kommunernes lønpolitik. Jeg tror, at dette er af helt afgørende betydning for holdbarheden af den reform, som vi er ved at sætte i værk. Jeg har den opfattelse, at mange af de gode ting, som er indeholdt i denne ændring, vil kunne sættes over styr og på ny skabe uholdbare situationer på tjenestemandsområdet, såfremt en fornøden afbalancering imellem statens og kommunernes lønpolitik ikke tilvejebringes. Jeg lægger ligeledes afgørende vægt på, at der sker den fornødne koordinering mellem de forskellige styrelser og ministerier indbyrdes. Der er stillet ændringsforslag, som tilsigter at give lønningsministeriet en stærkere stilling som koordinerende faktor i dette, og det ønsker jeg meget at understrege. Jeg takker i den forbindelse de øvrige ministre, som har været imødekomende på dette område ved at acceptere en sådan ændring.

Det tredje, jeg ville drage frem som et særligt problem, er stedtillægsproblematik-

ken. Fra venstres side kan vi tilslutte os, at man søger revisionen af stedtillægssatserne fremmet til 1. juli 1970. Jeg vil gerne understrege, at det efter min opfattelse ikke behøver at være sådan, at det teknisk er muligt at tilvejebringe det fornødne materiale til denne dato. Det må i hvert fald ikke være sådan, at denne undersøgelse, som skal ligge til grund for en forhåbentlig holdbar revision af disse ordninger, skal jægkes igennem, og i det øjemed har man også i bemærkningerne indføjet, at såfremt undersøgelsen ikke er tilendebragt til 1. juli 1970, men først på et senere tidspunkt, skal reguleringen finde sted med tilbagevirkende kraft fra denne dato.

Jeg vil gerne understrege de linjer i betænkningen, hvoraf det fremgår, at udvalget finder, at stedtillæggene er ført højere op i lønklasserne end påkrævet på baggrund af et rekrutteringshensyn. Dette er allerede fremført af venstre under lovforslagenes første behandling. Vi finder, at de skavanker, som er i stedtillægsordningen, bør revideres snarest; vi kan næppe leve så forfærdelig meget længere med den ordening, som er foreslået. Vi tror, det er uholdbart at operere med forskellige stedtillægssatser i samme kommune, og som jeg sagde ved første behandling, bør man nok tilstræbe ens stedtillæg i lidt større områder.

Det er egentlig ejendommeligt, at den offentlige debat om denne reform ikke så meget har drejet sig om de overordentlig mange positive nydannelser, som er indeholdt i den, men derimod mest har centreret sig om den enkelthed, der hedder afvikling af tjenestemandenes ben. Venstre kan ganske tilslutte sig, at der nu ved ændringsforslag skabes sikring for, at denne målsætning kan realiseres som led i den nye indplace-ring.

Jeg har den fornemmelse, at når lønningsrådet i løbet af det kommende års tid skal gennemgå de eksisterende vederlag for medlemskab af råd, nævn o. lign. samt tilsynsgebyrer, kan konsekvensen overordentlig let blive den, at man ved en nærmere analyse af mange af disse hverv finder, at de praktisk kan afskaffes. Jeg kan sige på venstres vegne, at skulle det blive en følgerkning af denne lovgivning, at vederlæg for medlemskab af råd og nævn, for hverv eller tilsyn, som måske er resultat af en lovgiv-